

Ενότητα 5η – Δραστηριότητες παραγωγής λόγου

Κείμενο (σε διασκευή): Ανύπαρκτοι χειρισμοί, υπαρκτοί στόχοι

Ξέχειλα είναι τα δελτία ειδήσεων αυτές τις μέρες από θάνατο και καταστροφή. Από συντρίμια αεροπλάνων, βόμβες και ακρωτηριασμένα παιδάκια στην αμμουδιά -που ένα λεπτό πριν ήταν γερά, ζωηρά, γεμάτα συλλογισμούς και όνειρα-, από φωτιά, ερείπια, στάχτη και ερήμωση. Μια ματοβαμμένη χλαπαταγή ξεβράζεται στα σαλόνια των σπιτιών αλαφιάζοντας συνειδήσεις, παγώνοντας το αίμα, εκδιώκοντας τις ψυχές στα πέρατα της φρίκης.

Κάθε μέρα μετρούνται οι φριχτές συνέπειες του πολέμου, 298 αδικοχαμένοι επιβάτες στην Ανατολική Ουκρανία, 300 Παλαιστίνιοι νεκροί στη Γάζα, το αθώο αίμα, το αιφνίδιο ξεσπίτωμα, η απόγνωση, η εξαθλίωση. Αλλά καμία καθοριστική κίνηση από τη διεθνή κοινότητα, από τους μεγάλους, που κάθε φορά σπεύδουν να δηλώσουν τον αποτροπιασμό τους αλλά κάθε φορά -υπό την πίεση της ακατανίκητης δίψας για επιβολή- αποχωρούν από την προσπάθεια διευθέτησης των συγκρούσεων, οι οποίες μαίνονται από την Ουκρανία και τη Μέση Ανατολή έως την Αφρική. Μόνο ανολοκλήρωτες παρεμβάσεις και τοποθετήσεις, οι οποίες σηκώνουν, μαζί με τον καπνό από τα χαλάσματα, έναν κονιορτό γύρω από τις πραγματικές σκοτεινές προθέσεις, τους κρυφούς υπολογισμούς, τους εθνικούς εγωισμούς, τις κατακτητικές ορμές στο όνομα και για χάρη της ειρήνης.

Όχι, ο πόλεμος δεν είναι ένα αναπόφευκτο μυστήριο. Είναι το πιο αιματηρό παιχνίδι υπεροχής του ενός απέναντι στον άλλο, η πιο καταστροφική προσπάθεια κυριαρχίας, μια ψυχρή εκτέλεση σχεδίου μασκαρεμένη σε σύνθετη συγκυρία. Αυτοί που τον προκαλούν δεν θέλουν να ομολογήσουν ξάστερα τους σκοπούς τους. Δεν λένε ποτέ «ερχόμαστε να πάρουμε τα αγαθά σας», δεν παρουσιάζουν γυμνά τα αληθινά αίτια που οδηγούν στον αλληλοσπαραγμό, παρά μόνο ένα συνονθύλευμα από συνθήματα, σύμβολα, ιδεολογίες, υστερόβουλες ερμηνείες.

Ο πόλεμος δεν είναι βασικό ένστικτο ούτε αυτόματος επανορθωτικός μηχανισμός που εξολοθρεύει τα υπερβάλλοντα βάρη και επαναφέρει τα ισοζύγια. Δεν τον έστειλε ο Δίας στη γη για να την αλαφρύνει, όπως σχολίαζε ο Ευριπίδης στην «Ελένη» («του Δία η βούληση πόλεμο έβαλε να φέρουν οι Έλληνες στη δύστυχη Τροία, γιατί πλήθαιναν οι άνθρωποι, βάρυνε η γη...»). Έχει ως αφετηρία την απληστία. Δεν πυροδοτείται από αγνή αγάπη για την πατρίδα, αυτή -αν μη τι άλλο- θα καλλιεργούσε και τον σεβασμό για τις πατρίδες των άλλων, αλλά από τη φλόγα του απολύτου που προβάλλει κάποιος πάνω σε μια ιδέα, από την ιδεολογία-«θεό», από τη μοναδική «αλήθεια», που πρώτα εξάπτει και στη συνέχεια υποτάσσει και εξοντώνει τις ψυχές. Ούτε είναι αποτέλεσμα λανθασμένων πολιτικών χειρισμών. Τον γεννάει ένα σύστημα που στηρίζεται πάνω στην εκμετάλλευση και καταπατάει την ανεξαρτησία των λαών.

Όσο αθώο αίμα κι αν ρέει στη Μέση Ανατολή, δεν πρόκειται να επιτευχθεί κατάπαυση του πυρός αν δεν συμφωνηθούν πρώτα εκείνα που εξυπηρετούν συγκεκριμένα πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα εντός κι εκτός διακεκαυμένης ζώνης.

Ο Αϊνστάιν είχε πει: «Δύο πράγματα είναι απέραντα. Ο παραλογισμός του πολέμου και το σύμπαν. Και για το δεύτερο δεν είμαι και τόσο σίγουρος».

Τασούλα Καραϊσκάκη - Καθημερινή, 20.07.2014

